

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. P.** pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu, prerokoval na neverejnom zasadnutí 21. februára 2013 v Bratislave dovolanie obvineného M. P., zastúpeného obhajcom Mgr. D. Š., proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. januára 2012, sp. zn. 3 To 127/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. P. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 27. októbra 2011 sp. zn. 35 T 147/2010 bol obvinený M. P. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

05.04.2010 v čase asi o 03.10 hod. v obci V., okres Tvrdošín, na dvore baru „U Kelta“ na Oravickej ulici 35, pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcom konflikte s inými hosťami priniesol z miesta svojho trvalého bydliska z rodinného domu č. X., nelegálne držanú nabitú krátku ručnú palnú zbraň – samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ vzor 50, československej výroby, kalibru 7,65 Browning a náboje a so slovami „Vy ma jebať nebudete!“ ju vytiahol spoza chrbta a s predpaženou rukou vo výške pliec v úmysle usmrtiť

vystrelil zo vzdialenosti 3,3 m na S. Ľ., ktorý stál oproti nemu do oblasti hrudníka, pričom zasiahol z boku stojaceho M. T., potom strelil do utekajúceho S. Ľ. zozadu a do M. T. spredu do oblasti brucha, čím spôsobil S. Ľ. povrchové strelné poranenie hrudníka a priestrel ľavého stehna so šikmou zlomeninou stehennej kosti s posunom úlomkov a M. T. tangenciálny priestrel hrudnej steny a priestrel dutiny brušnej, následkom čoho došlo k roztrhnutiu pečene, sleziny, prederaveniu žalúdka a hrubého čreva s následkom pórúrazového výpotoku pohrudničnej dutiny s nevzdušnosťou pľúc a šoku ťažkého stupňa,

- použitú zbraň, krátku ručnú palnú zbraň – samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ vzor 50, československej výroby, kalibru 7,65 Browning, bez ďalšej špecifikácie a výrobného čísla, povrchovo upravenú gravírovaním a pokovaním a strelivo v počte 7 ks, kaliber 7,65 mm a ďalšie vydané strelivo 69 ks nábojov a 8 ks nábojok mal v držbe bez povolenia od presne nezistenej doby asi od roku 1994 do 05.04.2010 v mieste svojho trvalého bydliska v rodinnom dome vo V. č. X. alebo v objektoch k nemu prislúchajúcich, v rozpore so zákonom č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov.

Za to bol odsúdený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 41 ods. 2, § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **25 (dvadsaťpäť) rokov**, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. bude povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to krátkej ručnej palnej zbrane – samonabíjacej pištole zn. ČZ vzor 50, československej výroby, kalibru 7,65 Browning, s odstráneným výrobným číslom, ako i strelivo v počte 7 ks, kaliber 7,65 mm a ďalšie vydané strelivo 69 ks nábojov a 8 ks nábojok.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému M. T. škodu titulom bolestného vo výške 9.008,45 €, poškodenému S. Ľ. škodu vo výške 2.978 € a poškodenej strane spoločnosti U. Z. P., a.s., so sídlom v Bratislave škodu vo výške 936,17 €.

Podľa § 287 ods. 2 Tr. por. bol poškodený M. T. so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený odvolanie do všetkých jeho výrokov do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu, ako aj vlastným podaním.

Obhajca v písomných dôvodoch odvolania (č.l. 803-807) namietal použitú právnu kvalifikáciu a vytýkal súdu, že v nedostatočnej miere zohľadnil všetky okolnosti subjektívnej stránky trestného činu vraždy, pričom jeho konanie mal kvalifikovať len podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu. Poukazoval na nedostatky znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a na výpoveď znalkyne MUDr. L., ktorá na hlavnom pojednávaní nevedela bližšie určiť stupeň podstatného zníženia rozpoznávacích a ovládacích schopností obvineného v čase skutku. V tejto súvislosti navrhol vypracovanie znaleckého posudku odborným znaleckým ústavom, ktorý návrh mu súd zamietol. Na závažnosť tohto dôkazného prostriedku viackrát neúspešne poukazoval v rámci svojho práva na obhajobu, ktoré bolo postupom orgánov činných v trestnom konaní porušené. Čo sa týka uloženého trestu, vytýkal súdu, že nepoužil zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a neukladal trest pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a uložiť obvinenému primeraný miernejší trest odňatia slobody.

Samotný obvinený v dôvodoch odvolania (č.l. 808) uviedol, že okresný súd ho uznal za vinného z troch nedokonaných vražd a z nedovoleného ozbrojovania, pričom sám dodnes nevie, či po týchto osobách strieľal, aj keď to z jeho prvej výpovede vyplýva. V čase tejto výpovede bol v zlom psychickom rozpolžení a len prikyvoval vyšetrovateľovi na všetko.

Jeho obhajca JUDr. B. síce videl v akom je stave, napriek tomu výsluchu nezabránil. Namietal, že s poškodenými nikdy neprišiel do konfliktu, nikdy mu neublížili, preto chýba motív jeho konania. Taktiež poukazoval na skutočnosť, že na jeho oblečení sa nenašli žiadne povýstrelové splodiny. Zopakoval tvrdenie z hlavného pojednávania, že zbraň patrila svedkovi J. K., pričom už v prípravnom konaní navrhoval, aby vyšetrovateľ porovnal daktyloskopické stopy na zbrani a nábojniciach s odtlačkami tohto svedka. V závere svojho odvolania namietal nesprávnu protokoláciu jeho ospravedlnenia sa poškodeným na hlavnom pojednávaní.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý na verejnom zasadnutí rozhodol rozsudkom z 19. januára 2012 sp. zn. 3 To 127/2011 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom dohľade a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, pričom obvinenému uložil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. **úhrnný trest odňatia slobody** vo výmere **22 (dvadsaťdva) rokov a 6 (šesť) mesiacov**. Na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad vo výmere 1 (jedného) roku.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 19. januára 2012, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený v súčasnej dobe uložený trest vykonáva.

Okresný súd Žilina 11. februára 2013 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. P., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. D. Š. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 7. septembra 2012.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na dôkazoch,

ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a napokon dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., pretože bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal, že oba sudy nesprávne posúdili zavinenie, teda subjektívnu stránku trestného činu. V minulosti nemal s poškodenými žiadne konflikty ani spory, pričom ich skoro vôbec nepoznal, preto nemal žiadny motív, ktorý by ho viedol k usmrteniu poškodených. V tejto súvislosti poukázal na zistenia znalcov psychiatrov, ktorí vo svojom znaleckom posudku uviedli, že jeho konanie bolo ovplyvnené podstatným znížením ovládacích i rozpoznávacích schopností. Napokon poukazoval na jednotlivé zranenia poškodených, u ktorých podľa znaleckého dokazovania nedošlo k poškodeniu žiadneho životne dôležitého orgánu. Z toho dôvodu jeho konanie nemožno vo vzťahu k poškodenému S. Ľ. právne kvalifikovať ako pokus vraždy podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. Zistený skutok mal byť súdmi kvalifikovaný ako ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že rozsudky Okresného súdu Žilina i Krajského súdu v Žiline sa opierajú o skutočnosti, ktoré uviedol pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 5. apríla 2010. V čase výsluchu bol v zlom psychickom i fyzickom stave, pre ktorý nebol spôsobilý výsluchu. Pred výsluchom dlhšiu dobu nespál a okrem toho ešte o 13.49 hod. hodnota alkoholu v jeho krvi predstavovala 0,22 mg/l. Uvedenú skutočnosť neúspešne namietal aj v odvolacom konaní. Poukazoval na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, v dôsledku čoho považuje takto získaný dôkaz za nezákonný. Rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a takýmto spôsobom bolo porušené aj právo na obhajobu.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. poukazoval na nejednoznačné a rozporuplné závery znalcov psychiatrov, v dôsledku čoho požadoval kontrolný znalecký posudok na posúdenie jeho duševného stavu, avšak súd jeho žiadosť zamietol. Uvedeným postupom súdu bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. vytýkal súdom, že pri ukladaní trestu nepoužili zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 2

písm. a/, c/ Tr. zák. a keďže jeho konanie nesprávne právne kvalifikovali, bol mu uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Záverom svojho dovolania navrhol, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom, že napadnutým rozsudkom krajského súdu ako aj rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, a to v ustanovení § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v ustanovení § 155 ods. 1 Tr. zák., v ustanovení §§ 119 ods. 2, 146 Tr. por., v ustanovení §§ 23, 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák., v čl. 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení Protokolu č. 11, čl. 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie a ustanovení § 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline z 19. januára 2012 sp. zn. 3 To 127/2011 zrušil v celom rozsahu. Navrhol zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Žilina z 27. októbra 2011 sp. zn. 35 T 147/2010 vo výroku o vine v časti týkajúcej sa pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, resp. sú naň obsahovo nadväzujúce a stratia v prípade zrušenia výroku o vine svoj podklad a prikázať súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení z 29. októbra 2012 (č.l. 935) uviedol, že dovolanie obvineného považuje za nedôvodné. Okresný súd ako aj krajský súd sa vo svojich rozhodnutiach podrobne vysporiadali s námietkami obvineného. Namietané okolnosti boli predmetom dokazovania pred prvostupňovým súdom, pričom obvinený neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli zakladať dôvody dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený M. P. ako prvý z dovolacích dôvodov uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci sa o trestný

čin nejedná, alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Uvedený dovolací dôvod nenapĺňa ani poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Tá totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak, ako sa navonok prejavil v jeho konaní, ktoré je obsahom skutkovej vety rozhodnutia.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naopak najvyšší súd je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa, prípadne druhého stupňa a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku.

V posudzovanej veci uplatnené dovolacie námietky obvineného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdmi nižšej inštancie. V podstate sa obvinený takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení oboch súdov inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Z uvedeného je zrejmé, že argumenty uvedené v dovolaní obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

Ako ďalší dovolací dôvod obvinený uplatňoval dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí

byť z obsahu spisového materiálu zrejme a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videl obvinený v tom, že pred jeho prvým výsluchom sa nachádzal v zlom psychickom rozpoložení, bol nevyspatý a navyše ešte ráno bol značne pod vplyvom alkoholu. Z obsahu spisového materiálu najvyšší súd zistil, že prvý výsluch obvineného pred vyšetrovateľom sa uskutočnil 5. apríla 2010 o 17.40 hod. (č.l. 42-48) za účasti jeho obhajcu. Pred výsluchom bol vyšetrovateľom riadne poučený o svojich právach, pričom vo veci vypovedal dobrovoľne bez akéhokoľvek nátlaku a vôbec sa nest'ážoval na únavu a vyčerpanosť. Žiadne výhrady voči výsluchu nemal. Pokiaľ ide o zistenú hladinu alkoholu v krvi obvineného, k tomu je potrebné uviesť, že pri poslednom odbere krvi dňa 5. apríla 2010 o 08.30 hod. bola zistená koncentrácia alkoholu v krvi obvineného 1,32 promile, pričom k samotnému výsluchu došlo až po 9-ich hodinách po poslednom odbere vzorky krvi. Podľa vyjadrenia znalcov došlo v organizme obvineného k odbúraniu alkoholu za každú hodinu 0,12 až 0,15 promile alkoholu, z čoho možno vyvodzovať, že v čase výsluchu nebol pod vplyvom alkoholu. Námietky obvineného sú preto neopodstatnené. V tomto smere žiadne pochybenia najvyšší súd nezistil, ani pokiaľ ide o právo obvineného na obhajobu.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu je popri prezumpcii nevinu jedným z najdôležitejších základných práv osôb, proti ktorým sa vedie trestné stíhanie. Hlavným účelom tohto práva garantovaného č.l. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky je dosiahnutie spravodlivého súdneho rozhodnutia.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, však samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne

vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci išlo o prípad povinnej obhajoby.

V prerokúvanej veci najvyšší súd žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe nezistil. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinený bol v priebehu celého trestného konania riadne zastúpený obhajcom, ktorý sa zúčastňoval úkonov prípravného konania a bol prítomný počas hlavného pojednávania i verejného zasadnutia o odvolaní. Obhajca obvineného mal teda počas celého konania možnosť kvalifikovane navrhovať, predkladať a zadovažovať dôkazy slúžiace na obhajobu obvineného. Samotná skutočnosť, že súd neakceptoval návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania ešte neznamená, že došlo k porušeniu práv na obhajobu, z čoho vyplýva, že uvedený dovolací dôvod nebol naplnený.

Napokon obvinený M. P. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa vyžaduje, aby v prerokúvanej veci bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý zákon nepripúšťa alebo bol trest uložený mimo rámca trestnej sadzby. Iné pochybenie spočívajúce v nesprávnom vyhodnotení kritérií uvedených v § 34 až § 39 Tr. zák. a v dôsledku toho uloženie neprimerane prísneho (alebo naopak mierneho) trestu nie je možné v dovolaní vytýkať prostredníctvom uvedeného dovolacieho dôvodu. Práve také námietky obvinený uplatnil vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že nepoužitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne

odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V prerokovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. P. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. februára 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová